

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Hétszáz évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MERRELENK HETENKÉNT ÉVEZSEN
szombaton és egyes rendelő-
vált alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Város közlévőház (városház,
főútszám 7. sz. ide küldendő)
3 kéziratos.

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
Irodája, lite küldendő az
előfizetési díjak és hirdetések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadóhatalmados: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

1911.

Eltűnt ismét egy esztendő örömeivel és fájdalomával együtt. Egyik ember siránkozik elmulásán, a másik, aki talán az eltemetett esztendőben is a szenvedések kálváriáját járta, örül, hogy egy új, talán jobb jön nyomába. Pedig a boldognak látszó sziv is könnyezett az elmúlt napokban és ki tudná megmondani, hogy vajjon nem voltak-e ennek könnyei égetőbbek, mint azoké, akik már megszokták a szenvedést.

Az elmúlt esztendő nem volt sem jobb, sem rosszabb a többinél. Váltakozott benne napfény és boru. Nemzetünk nem lett nagyobb, a nemzet reményei most sem teljesedtek és ami álmokép volt századokkal előbb, ma is az maradt. Haladtunk a műveltségben; mert műveltük a tudományt, de annál hidegebb lett az emberiség szive. Erköleseinkeben megfogyatkoztunk és szinte erővel oltogattuk ki lelkiünkben a vallásnak és hitnek szövénekét. Intenzív hitéletet egyetlenegy egyház hívőinél sem látunk és a néha-néha megtelt templomokba nem az igazi áhitat viszi az embereket, hanem a szokás vagy a látni és láttatni vágyás. Az ott elhangzó Isten ígéje nem hull termékeny földre és az egyház papjában nem a vallást tiszteli az ember, hanem a jó szónokot, aki talán maga is csak habérokra pályázik. Gyöngye elméjű, ronsolt idegzetű, beteges gondolkozású lelkek mondanak ítéletet az isteni tanítás örök igazságai felett. Ide vezetett bennünket a felszínes tudás, a modern nevelés és az a megromlott közszellem, mely ma nem akar ismerni sem isteni, sem emberi tekintélyt. Oktalan gőg szállott nemcsak a szivünkre, hanem elménkre is. Beteg az irodalom, nagyon beteg és minél inkább haladunk előre, annál inkább veszünk erkölcsi értékünkben, mert míg elménket akarjuk kiművelni, addig szivünk annyi sarat szed fel magába az élet útján, hogy a nemes érzelmek elpusztulnak ebben a fertőben. Társadalmunk össze-

tartó ereje is hanyatlik, pedig az egyesülésben van az erő és az egyesített erőben a siker. Ahány társadalmi kör van, annyifelé húz. Hazug a mosolyunk, tetetettek könnyeink és egyedül a külszín az, amiért képesek vagyunk mindent feláldozni. Kicsinyes okok szétrombolnak egy egész társadalmi világot és az emberek egymást nem belső értékük szerint ítélik meg, hanem aszerint, amint egyik-másik a világban szerepet játszik és tudja ámitani türes fejével a világot. És ebben a külszínnek, a látszatnak hódolatában eltévesztjük valódi hivatásunknak útját és mikor eltelik egy-egy esztendő és van egy percünk a magabaszállásra, igazán megkérdezhettük a költővel, hogy: „Számáld el a hasznát, ami teteidből származik“.

Az idősebbeket tisztelni, véleményüket meghallgatni, az élet tűzében megedzett tanácsaikat megfogadni: ma bolondság. Az alig begyepesedett szülői siron fekete fátyol-tánczot jární, munkás élet helyett a vigalmak útján rohanni: a kor bölcelete. Lenézni mindent ami nagy, ami szép, ami eszményi: ez divat; de a köznek élni és egyesített erővel és a sziv nemességével az ideálokat megvalósítani: unalmas foglalkozás. Az emberek nagyrésze kihűlt szívvvel, begyepesedett fejjel rohan előre és a legtöbb esetben csak akkor veszi észre romlását, mikor faragják fejfáját.

Szomorú ez a rajz, de való... Megáll-e az emberiség valaha ezen az uton, vagy az ó-kor nemzetének példáját követi a romlásba? — ki tudná megmondani... De kell jönni valami változásnak, azaz meg kell javulni az emberiségnek szivben és elmében.

Adja a Mindenható, hogy az újév jobban kedvezzen az eszmények kultuszának, melynek fenségesen lobogó tűzében pusztuljon el minden rossz és hitvány érzés és gondolat.

Boldog újévet!

K. Á.

A népszámlálás.

Az 1910. évi VIII. t.-cz. a magyar korona országai-ban általános népszámlálást rendelt el. Erre a nagy műveletre, mely szociális, kulturális és nemzeti szempontból egyaránt rendkívül fontos, hónapok óta készül a közigazgatás s a m. kir. központi statisztikai hivatal. Terjedelmes utasítások készültek, amelyek szabályozzák a népszámlálás körül való eljárást, megjelölik a közigazgatási tisztviselőknél, számlálóbiztosoknál, felülvizsgálóknak teendőit s megmagyarázzák a népszámlálási nyomtatványok helyes kitöltésének módját. Megtörtént a mintegy 30—40.000 számlálóbiztos kinevezése; ezeknek kitanítását részben maga a statisztikai hivatal végezte az ország minden részébe szétküldött tisztviselői útján s ugyanez a hivatal küldi szét százával felvilágosító leveleit a hozzá mind sürűbben érkező kérdézősködésekre.

A népszámlálás hatóságai szervezése tehát ezek szerint már teljes; ezenkívül azonban egy másik feladat még a közönség tájékoztatása a népszámlálásról. Eziránt is megtörténtek az intézkedések; a politikai törvényhatóságok hirdeteményekkel, az egyházi főhatóságok lelkészeik útján figyelmeztették a népet a népszámlálás fontosságára s arra, hogy csak a pontos bevallásával használnak az ügynek s a pontos bevallásból semmi hátrányuk nem lesz, mert illetéktelen szemek nem pillanthatnak be a népszámlálási anyagába s törvény tiltja a népszámlálási eredményeknek adatszátási célra való használatát is.

A népszámlálásnak legfontosabb nyomtatványa természetesen a *számlálólap*, amelyet mindenkiről ki kell tölteni, aki december hó 31-ike és január 1. közti éjféli időpontjában él.

A számlálólap kérdéseinek száma, más külföldi országéhoz viszonyítva, talán soknak tetszik, de ennek magyarázata az, hogy a mi sok nyelvű és a társadalmi átalakulás stádiumában levő országunkban több közérdekű viszonyra kell világot vetniük, mint másutt. Különbözik egyes külföldi államok nem tiz, hanem öt évenként tartanak népszámlálást, mások pedig a foglalkozási felvételt külön választják a népszámlálástól s így, azt lehet mondani, elforgasolva kérdezik azt az anyagot, amit mi egyszerre.

Nagyfontosságú a számlálólapon a születési időre vonatkozó kérdés, mert az életkor adatai eddig mindig elég hiányosak voltak. Aki csak teheti, szerezzen be valami okmányt (születési bizonyítványt vagy egyebet), amiből születésének idejét pontosan meg lehetne állapítani. Az egyházi főhatóságok dieseretremelői készséggel utasították a lelkészkedő papságot az életkorra vonatkozó adatoknak az anyakönyvből való kijegyzésére.

A gyermekek számát azért kérdezik, hogy a házasságok termékenységéről s így a sokat vitatott egy gyermek rendszerrel nyerjenek adatokat. Ebből következik, hogy mindenkinek csak a saját házaságából származott, édes gyermekeit kell a maga számlálólapján kimutatni, a mostoha gyermekeket nem.

A foglalkozási kérdések képezik a legterjedelmesebb részét a számlálólapnak, ami természetesen is, a népességnek foglalkozás szerint való tagozódása a legkomplikáltabb s másfelől a gazdasági fejlődés megítélésére a legtanulságosabb is.

Tudakolják azt is, hogy van-e háza, földje, még pedig mekkora földje az illetőnek; ez is a gazdasági állás megítélésére szükséges. Budapesten e kérdésben még az is benne van, hogy háztelke van-e, miután itt esetleg az üres háztelke is vagyont képviselhetnek.

A műveltségi kérdés most már nem elégszik meg az írás-olvasás ismeretének tudakolásával, hanem a magasabb iskolai képzettségre is kiterjeszkedik, hiszen az élet versenyében mindenütt egyre több képzetiséget követelnek s nem érdektelen tudni, hogy az egyes társadalmi osztályok mekkora műveltséggel bírnak.

A vallásra, anyanyelvre, az anyanyelvén kívül beszélt egyéb nyelvre s a honosságára vonatkozó kérdések alig szorulnak magyarázatra; a születési helyet és külön

a lakóhelyet, továbbá a lakóhelyen és az esetleg ettől eltérő összeírásai helyen töltött időt azért kell meg tudnunk, hogy világot vethessünk a népesség vándorhajlámára. Különösen Budapesten fogja ez az adat erőkezesen megmutatni, hogy az ország mely részeiből toborzódik leginkább a főváros hatalmasan növekvő népessége.

A népesség vándorhajlámát világítja meg az a kérdés is, hogy mely külföldi államokból járt az illető; ámbár e kérdésnek főcélja az Amerikából visszavándoroltak számának pontos megállapítása.

A férfiak testi épségének megítélésére tudakoljuk, hogy volt-e katona; s férfinál, nőnél egyaránt kimutatjuk az esetleges érzelmi vagy értelmi fogyatékosságokat, hogy az állam, társadalom és magánosok jótékonyosságát tájékoztathassuk. Kár volna tehát, ha valaki hozzátartozóinak esetleges ilyen hibáit (münykét szemére vak, hülye, elmebeteg) szívesen kevese eltitkolná.

A számlálólapnak másik oldalán levő kérdéseket kizárólag a 24 éven felül levő férfiakra vonatkozólag kell kitölteni, a választói reform céljaira. Ezen az oldalon egyes kérdésekre (fel van-e véve a választói névjegyzékbe, adómenekint mennyi adót fizet) nem mindenki tud maga megfelelni; ilyen esetekben hivatalból utána néznek a pontos adatoknak. Arra azonban, hogy mi címen lakik valaki a lakásban, könnyen megfelelhet, ha a kérdésben felsorolt eshetőségeket átvessza s az ő viszonyainak megfelelő alshuzza; viszont azt is mindenki megmondhatja, hogy lakása milyen részektől áll.

A Gönczy-egylet gyűlése.

(Csánky Viktor kir. tanfelügyelő jubileuma.)

A hajdúvármegyei tanítók Gönczy-egylete a héten tartotta szokásos évi közgyűlését a kereskedelmi akadémia dísztermében. A több mint száz főnyi tanító, tanítónő és érdeklődőkből álló közönség a közgyűlés keretében lelkes ünnepelésben részesítette Csánky Viktor tanfelügyelő közhivatali működésének negyedszázados évfordulóját alkalmából.

Csurka István elnök nyitotta meg az ülést s meg szavakban emlékeztet meg az ünnepelt érdemeiről. Könyves Tóth Mihály kultúratanácsnok a három névben köszöntötte a jublans tanfelügyelőt. Frappáns üdvözlő beszédet mondott Márk Endre, az egylet egyik alapító tagja, ki Csánky Vikort, mint a közigazgatási bizottság tagját üdvözölte, köszöntötte benne a kiváló szakembert, az alapos előadót, a komoly és lelkiismeretes munka emberét, ki Debreczenbe helyezése óta az egész megye s a város társadalmának osztatlan rokonszenvét nyerte ki. *Selez György* református lelkész a ref. iskolaszék, *Bárdos Géza* az evangélikus iskolaszék, dr. *Balázs Bertalan* az izr. iskolaszék névben üdvözölte Csánky Vikort, mint az iskolaügy kiváló bajnokát. Az összes felekezetek tanítótestületének képviselői is hozzájárultak a jubileumi ünnepséghez a maguk üdvözlőletét. Tóth Lajos r. kath. tanító a kath. tanítók, Simon Károly a református tanító-egylet névben köszöntötte Csánky Vikort — valamennyinek alaphajja az volt, hogy a tanfelügyelő a tanítónak igazi barátja, védelmezője, segítője. A tanfelügyelet ideális képviselőt nyert Csánky Viktorban — mondotta az egyik s ez volt a díszes közönség meggyőződése is.

A Gönczy tanító-egylestet tagjai arcképeket albumával léptek meg a tanfelügyelőt s elhatározták, hogy nevére alapítványt tesznek.

Csánky Viktor szives és szép szavakban köszöntötte meg a kedves ünnepet: az iskolák városában örömmel, elismeréssel nem keresve dolgozott és szívesen, barátilag szorította meg mindig a tanító feleje nyújtott kezét, mint bajtársát a kultúra terjesztés harcában.

A lelkes hangulatban lefolyt ünnepély után Tassi Miklós köri titkár olvasta fel tartalmazás évi jelentését, Lévy Imre az Eötvös-alap alapszabálymódosításáról tartott előadást. Ezután megejtették a tisztújítást, elnök lett újból Csurka István.

Közygülés után közébéd volt az Angol királynő fehértermében, melyen számosan vettek részt; az elhangzott tiszteletnyilvánításokat Csányi Viktor kir. tanfelügyelő ünnepelte. Közben felolvasták a beérkezett számos üdvözlő sürgönyt és levelet, köztük Zádor Lajos kir. tanácsos meleghangu üdvözlő iratát.

A közgyűlésen minden helybeli tanintézet képviseltette magát, dokumentálván a város tanfelügyelőinek a jubiláló tanfelügyelő iránti tiszteletét és elismerését.

R mentő-egyletből.

A debreczeni mentőegylet a következő felhívást intézte városunk közönségéhez:

T. Uram!

Az évforduló alkalmából Önt is, mint összes alapítóink, jóakaróinkat üdvözölve, nem mulasztjuk el e nemes és közhatalu intézményünkét újból és ismételtlen figyelmébe ajánlani.

December hó 1-ével 3000-ik balesetnél segédkezünk fennállásunk óta. Embereink éjjel-nappal, esőben, sárban, hidegben, melegen egyaránt példás pontossággal végzik nehéz emberbaráti feladatukat.

Ez az intézmény üdvös, áldásos működésével fejlesztésre, kiépítésre vár, megerősítésre érdemes. Önhöz és minden jóakaróinkhoz, Debreczen város áldozatkész nagyközönségéhez fordulunk, hogy az évi zárlatkor reánk gondolva, nekünk is juttassanak fölségükből.

Hálás szívvel, meleg szeretettel fogadunk minden legkisebb adományt, melyet teljes egészében intézményünk és eszközeink bővítésre, szaporítására fogunk fordítani, mert erre a sajnosan felszaporodó balesetek száma már kényszerít.

Becses adományaitok pénztárosunk: Grósz Nagy Ferencz urhoz, Kossuth-utca, „Arany egyszaru“ gyógytárba kérjük beküldeni, ki azt köszönettel nyugtáznia fogja.

Kelt Debreczen, 1910 december 27.

A Mentő-egyesület igazgatósági üléséből:

Dr. Burger Péter, titkár.

Hírek.

— Lapunk olvasóinak, barátainak és munkatársainknak boldog új évet kívánunk.

— **Tb. alügyész.** Domahidy Elemér főispán Kőlcsey Sándor dr. ügyvédet tb. városi ügyésszé nevezte ki. Az új tb. alügyész a héten tette le a hivatalos esküt.

— **Ujházi Ede ünneplése.** A magyar színjátszó művészet dicsőségét, Ujházi Edél, nagy ünnepség keretében ünnepelték negyvenéves jubileuma alkalmából. A városi tanács ez alkalomra kiküldte dr. Könyves Tóth Mihály tanácsnokot és felkérte dr. Tüdös János és dr. Bakonyi Samu országyűlési képviselőket, hogy jelenjenek meg a jubileumon. Debreczen város képviselőiben dr. Könyves Tóth Kálmán eszmékben és érzelmsben gazdag beszéddel üdvözölte a mestert, egy rögtön nyújtván át neki azon sűrűl, hol a nagy művész édes atyja pihen, a debreczeni temető földjéből.

— **A népkonyha megnyitása.** A debreczeni jótékony nőegylet által vezetett városi népkonyha január 1-én nyílik meg a Szappanos-utca 25-ik számú házban. Ide kérünk küldeni minden adományt, hol el lesz könyvelve és a népkonyha bezárása után hirtaliban közzétéve.

— **A népszámlálás.** Január 1—10-én lesz a népszámlálás megtartva. Ismerve a mi közönségünket, meg vagyunk győződve, hogy az idevonatkozó rendeleteknek szíves készséggel fog megfelelni. Városunkban az 1900. évi

népszámlálás szerint 75096 lakos van; ha nem csalódnak, a mostani népszámlálás eredménye nem messze lesz a 100.000 lélekszámtól.

— **Az új rendőrségi ügyész.** A rendőrségnél újévkor életbe léptetendő új rendőri kihágási eljárás szerint a rendőrség büntügyi osztályához egy ügyész nevezeték ki. A vártanács utóbbi ülésében Kőlcsey Sándor dr. tb. városi alügyész bizta meg az ügyészi teendőikkel és pedig 1200 korona évi tiszteletdíj mellett. Ugyanakkor kimondta a tanács, hogy Rostás István rendőrfőkapitányunk erre a célra 300 korona kezelési költséget utalványoz ki.

— **A kereskedelmi és iparkamara közgyűlése.** Ma délután tartotta a debreczeni kerületi kereskedelmi és iparkamara Szent-Királyi Tivadar előnkletével évévi közgyűlést, melyen a múlt közgyűlés óta elintéztet fontosabb ügyekről, a hivatal időközben működéséről terjesztett elő az elnökség jelentést. Azután soron következett tárgyak közül legkiemelkedőbbek voltak: a váltófog nemzetközi egységesítésére vonatkozólag készült tervezet és a váltó-eljárásról készült törvénytervezet. Mindkettőt a kamara beható tanulmányozás és megvitatás tárgyává tette, az érdekeltség kívánalmainak minden irányban érvényesítését céljából. A továbbiakkal a kamara véleményét nyilvánított azon felmerült javaslatra nézve, hogy a kamaráknál munkatársakok létesíttessenek; e vélemény szerint a mai viszonyok között egyszerűen rendkívül sok nehézséggel járónak, másrészt kevés eredménnyel kínálkozóknak véli a tervet a kamara és e kérdésben a debreczeni kamara minden bizonylan hivatott véleményező, mert éppen a debreczeni kamara kísérlet meg, hogy tanácskozásiába egyes alkalmakkor a munkásság képviselőit bevonja, de kevés reményt érhetett el. Véleményt mondott továbbá a kamara a szatmárnémeti bérközi-szabályrendelet módosítására vonatkozólag. Számos ut és hidámványban és több ipari és kereskedelmi ügy szakkérdésben adott még véleményt a kamara, ezzel ellátva az ez évben még elintézendő ügyekben szükséges teendőit.

— **Muzeumi bizottsági ülés.** A muzeumi bizottság pénteken délután ülést tartott dr. K. Tóth Mihály elnökségével. Zoltai Lajos muzeumőr beszámolt a muzeum 1910. évi állapotáról, melyből a muzeum gyarapodása kiolvasható. Ezután a megüresedett bizottsági tagsági helyekre ejtettek meg a jelöléseket.

— **A bejelentő hivatal újjászervezése.** Rostás István főkapitány a következő felhívással fordul Debreczen sz. kir. város közönségéhez: Az 1911. évi január hó 1—10. napjain megejtendő népszámlálás eredménye alapján a rendőr-bejelentési hivatal a nagyközönség érdekében és használatára teljesen újja fog szervezteni. Mivel azonban a rendőr-bejelentési hivatal csak úgy felelhet meg feladatának, ha a mindenkorli lakásváltoztatások pontosan be, illetőleg kijelentettek, mert az 1911. évi január 1-től kezdve a be- és kijelentések szigoruan fognak ellenőriztetni és mindazok, akik bejelentési kötelezettségeiknek eleget nem tesznek: a rendőri bejelentési intézménynek Debreczen sz. kir. város területén életbe léptetéséről 117. §-a 6764—1891. bkgv. szám alatt alkotott szabályrendelet 16. §-a alapján annyiszor, amennyiszor 100 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatatlanság esetén a megfelelő elzárások fognak büntetettetni. Rostás István, főkapitány.

— **A birtokossági közlegelő utáni kiadások.** Fölmerült esetből kifolyólag elvi jelentőségű határozatban mondotta ki a földmivélségi miniszter, hogy a birtokossági közlegelő utáni kiadások az állattulajdonosokra és állatok száma arányában ki nem vehetők; e költséggel csak azok terhelhetők, akik a közlegelő tulajdonában részesedéssel bírnak.

— **Ungmegeyi Századok** czimen igen érdekes és értékes tartalmu havi folyóirat jelenik meg Ungváron több jeles történetirő működésével. A lap szerkesztője és tulajdonosa **Mocsári Miklós**. A 2-ik számban az ung nemzet-ségről és a vetkőzsi Budaházyakról találunk hosszabb tanulmányt. Ajánljuk ezen füzeteket olvasóink figyelmébe.

A **gyermek védelme az alkohol ellen**. Azon veszélynek sikeres lektizése céljából, amellyel az alkohol élvezete fenyegeti a gyermekeket, a szeszés italokkal üzőtt visszaélések megállítására alakult németországi egyesület röpiratot szerkesztett és adott ki. Azonban az orvosok és különféle egyesületek is jelentékeny mérvben hozzájárultak a szülőknek az alkoholveszély tekintetében való felvilágosításához. A porosz kultuszminiszterium is igen hatékonyan felkarolta az ügyet és a császári egészségügyi hivatalnak a közleményeiből tudjuk, hogy 1909. évben a nyilvános oltások alkalmával mintegy két millió „figyelmeztetés” osztottak ki az alkohol ellen. Az oltásokon kívül egyéb alkalmakat is felhasználtak e figyelmeztetések terjesztésére. Így például a körorvosok az iskola-látogatások alkalmával nem csak szétosztották, hanem meg is magyarázták azok tartalmát; a kerületi tanítói konferenciákon előadások is tartottak ezekről. A tanítók előadás közben gyakran felhívták a figyelmet a röpiratokra, sőt még az iskolai könyvekbe is beragasztották azokat. Az egyéb terjesztési módok között felemlítjük, hogy a hábak átadták azokat a szülő nőeknek, továbbá terjesztették azokat az anyakönyvi bejelentéseknél és esküvőknél, a munkásbiztosítási törvények végrehajtásával foglalkozó hatóságoknál, a jóság- és gyárigazgatóságoknál stb. stb. A figyelmeztető lapok és ezek átvételével kapcsolatos oktatások általában kedvező fogadtatásra találtak. A miniszter a tovább terjesztést ajánlja és a lapokat a szükséges számban ingyen szolgáttatja.

Kuriai döntvény. Fölmerült esetből kifolyóan elvi jelentőségű határozatban mondotta ki a Kuria, hogy a gazdatiszt szolgálatának a gazda részéről nem írásban tett fölmondása érvénytelen akkor is, ha a gazdatiszt a fölmondást el is fogadta. A gazdatiszt szerződésének botrányt okozó magaviselet miatt való fölmentése csak a fölmentés okának írásbeli közlése mellett érvényes; ezt a fölmentés okának a pörbeli tárgyalási jegyzőkönyvben való előadása nem pótolja.

„Ös Debreczen.”

Elbeszélések Debreczen multjából.

Írta: **Koncz Ákos.**

A fővárosi és vidéki sajtó a legnagyobb elismeréssel emlékezett meg ezen kötetről, mely Debreczen multját rajzolja meg meggyelőzően o o tollal. o

Ára 3 korona.

Tiszteivelőknek, tanároknak, tanítóknak, nyilvános könyvtáraknak, egyesületeknek és tanulóknak 2 kor. o o

Kapható a szerzőnél:

Városház, földszint, 7-ik számú ajtó (közlekvéltár).

!! MEGJELENT !!

□ A VÁROSI TANÁCS KIADÁSÁBAN □
**DEBRECZEN SZAB. KIR.
VÁROS ÉRVÉNYBEN LÉVŐ
SZABÁLYRENDELETEI-
NEK GYÜJTÉMÉNYE.**

Az 564 oldal terjedelmű vaskos kötet ára

2 KORONA.

Kapható a városi könyvnyomda-vállalat iró-
dájában. **Kossuth-utca, városház-épület.**

Alapítottott 1561.

Telefon: 270.

« DEBRECZEN SZAB. KIR. VÁROS » KÖNYVNYOMDA-VÁLLALATA. (VÁROSHÁZÉPÜLET, KOSSUTH-UTCA.)

A modern technika legújabb vívmányaival felszerelve, készíti mindenféle nyomtatványokat a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig, jutányos ár mellett. ☺☺☺☺☺

Meghívók, eljegyzési kártyák, üzleti nyomtatványok, körlevelek a legizlésebben állíttatnak ki. — Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközöl. ☺☺☺

Tartós betűkérekből készült tömöntvényekkel helybeli és vidéki nyomdák, könyvkötőknek jutányos árért rövid idő alatt szolgáltunk.